

ligheder, og udbyderen er således efter konventionen ikke forpligtet til at anskaffe sig særligt udstyr.

Kontraherende parter, der på grund af nationale retsprincipper er afskåret fra at lade de kompetente myndigheder foretage aflytningen, kan i stedet sikre, at aflytning af trafikdata kan ske på en anden måde. Dette kan f.eks. ske ved at fastsætte regler, der forpligter en serviceudbyder til i alle tilfælde at bistå med aflytningen, jf. *artikel 21, stk. 2*.

Efter *artikel 21, stk. 3*, skal de kontraherende parter sikre, at serviceudbydere har tavshedspligt med hensyn til oplysningerne om, at de har bistået partens kompetente myndigheder med aflytningen.

Del 3 – Jurisdiktion (straffemyndighed)

Artikel 22 indeholder bestemmelser om jurisdiktion (straffemyndighed).

Efter *artikel 22, stk. 1*, er de kontraherende parter forpligtet til at have straffemyndighed, når den strafbare handling er begået på den pågældende parts område (litra a), eller ombord på et fartøj, der sejler under partens flag (litra b), eller ombord i et fly, der er registreret efter partens lovgivning (litra c), eller af en af partens statsborgere, hvis den strafbare handling er strafbar på gerningsstedet, eller hvis den strafbare handling begås uden for nogen stats territoriale jurisdiktion (litra d).

Enhver part kan efter *artikel 22, stk. 2*, forbeholde sig ret til helt eller delvist at undlade at anvende eller kun i særlige tilfælde eller under særlige betingelser at anvende de i *artikel 22, stk. 1*, litra b-d, fastsatte bestemmelser om jurisdiktion.

Kapitel III – Internationalt samarbejde

Del 1 – Generelle principper for internationalt samarbejde

Artikel 23-34 indeholder bestemmelser om internationalt samarbejde mellem de kontraherende parter.

Artikel 23 indeholder generelle principper for internationalt samarbejde og forpligter de kontraherende parter til at samarbejde med hinanden i videst muligt omfang.

Efter *artikel 23* skal samarbejdet omfatte efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger i forbindelse med edb-systemer og elektronisk data samt indsamling af elektronisk bevismateriale vedrørende strafbare handlinger. Samarbejdet skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i konventionens *artikel 23-35* og ved anvendelse af relevante internationale instrumenter om gensidig retshjælp i straffesager og national lovgivning.

Artikel 24 indeholder regler om udlevering af lovovertrædere.

Bestemmelsen i *artikel 24* finder anvendelse på forbrydelser omfattet af konventions *artikel 2-11*, når den pågældende handling straffes med fængsel i mindst 1 år efter national lovgivning i både det begærende og det anmodede land. Hvis der mellem to eller flere parter allerede anvendes en anden minimumsstraf, som bygges på ensartet lovgivning eller en udleverings-traktat, skal denne minimumsstraf anvendes i stedet.

Det fremgår endvidere, at handlinger omfattet af konventionens *artikel 2-11* skal anses som forbrydelser, for hvilke der kan ske udlevering.

Afgørelser om udlevering skal efter bestemmelsen være underlagt de betingelser, som er fastsat i den anmodede parts lovgivning eller i gældende udleverings-traktater, herunder de grunde, som efter sådanne regler kan føre til, at en anmodning om udlevering afslås, jf. *artikel 24, stk. 5*. Det kan f.eks. være, hvis der er tale om en politisk lovovertrædelse.

Artikel 25 indeholder generelle principper for gensidig retshjælp.

Efter *artikel 25, stk. 1*, er de kontraherende parter forpligtet til i videst muligt omfang at yde hinanden gensidig retshjælp med henblik på efterforskning eller retsforfølgning af strafbare handlinger i forbindelse med edb-systemer og elektronisk data samt med henblik på indsamling af elektronisk bevismateriale vedrørende en strafbar handling.

Endvidere er de kontraherende parter forpligtet til at fastsætte sådanne regler om gensidig retshjælp, som er nødvendige for at opfylde forpligtelserne i konventionen *artikel 27-35*, jf. *artikel 25, stk. 2*.

Efter *artikel 25, stk. 3*, skal anmodning om retshjælp kunne fremsættes og besvares ved hjælp af hurtige kommunikationsmidler, herunder telefax og e-mail.

Det er endvidere fastsat i *artikel 25, stk. 4*, at afgørelse om gensidig retshjælp er underlagt de betingelser, som er fastsat i den anmodede parts lovgivning eller i gældende traktater om gensidig retshjælp, medmindre andet fremgår af konventionen.

Parter, der betinger gensidig retshjælp af dobbelt strafbarhed, skal efter *artikel 25, stk. 5*, anse denne betingelse for opfyldt, når blot adfærden bag handlingen, for hvilken retshjælpen søges, er en strafbar handling efter den anmodede parts lovgivning.

Artikel 26 vedrører uanmodet videregivelse af oplysninger.

Efter bestemmelsen kan en kontraherende part uden forudgående anmodning og inden for rammerne af national lovgivning videregive oplysninger fra efter-